

97 INT/EXT. HUIS DJALIL - AVOND

97

Samuel trapt de deur in en Johan komt achter hem aan naar binnen gelopen. De gordijnen hebben vlam gevat en het is nu goed te zien dat de mannen nog voordat ze hun wapens hebben kunnen grijpen, al gedood zijn. Samuel loopt langs de lichamen en controleert of er nog iemand leeft. Johan heeft nog nooit zoveel lijk gezien. Als De Turk de kamer binnen komt gelopen schiet hij hem bijna neer met zijn handwapen. Met z'n drieën lopen ze de gang in. De luitenant doet een deur open. De kamer is leeg. Ze lopen door naar het einde van de gang waar nog twee deuren zijn. De Turk maakt zich klaar, kiest er één, en trapt de deur in. Het is pikkedonker in de kamer, maar het kleine beetje licht dat naar binnen valt laat zien dat er in de hoek van de kamer twee verwaarloosde en geschrokken vrouwen zitten. De Turk haast zich naar de vrouwen en helpt ze met beide handen overeind. Dan uit het niets gaat er een kastdeur open en komt er een bendelid met een machinegeweer tevoorschijn. Hij wil het vuur openen op De Turk en de vrouwen. Johan aarzelt geen seconde en schiet de man van dichtbij recht door zijn hoofd met het pistool. Johan zit onder de bloedspetters. De vrouwen schreeuwen het uit van de schrik. De Turk kalmeert ze en keert zich tot de jongens.

DE TURK

Laat jullie wapens hier!

De mannen gooien hun wapens op de grond en Samuel loopt naar buiten met de vrouwen. Johan werpt nog een laatste blik op de man op de grond wiens halve hoofd ontbreekt. Als hij opkijkt ziet hij dat De Turk is blijven staan en hem aankijkt.

DE TURK (CONT'D)

Was dat je eerste?

Johan knikt.

DE TURK (CONT'D)

Kom morgen rond zonsondergang naar mijn huis.

Johan loopt naar buiten. De luitenant kijkt naar het wapen van Johan op de grond en raapt het op.

98A EXT. BINNENPLAATS KAMP - DAG

98A

De jongens zitten rondom Janssen op het binnenplein. Het is de zondagochtend mis die altijd goed wordt bezocht. Johan zit tussen Mattias en Charlie in ergens op de vierde rij. Hij heeft kort geslapen die nacht.

JANSSEN

Ik was gisteren in het hospitaal in
Pati en schrok van wat ik daar zag.
Elk bed was gevuld. Tientallen
jongens die er slecht bij lagen.

Een aantal jongens schudt hun hoofd.

JANSSEN (CONT'D)

En nu hoor ik jullie al denken, die
vervloekte Indiërs en die rot
rampokkers. En dat is nog zacht
uitgedrukt want ik weet met welke
smerige taal hier gesproken wordt.

Sommige jongens kijken naar de grond. Charlie en Mattias
kijken elkaar vermakelijk aan.

JANSSEN (CONT'D)

Maar nee. Die hadden er niks mee te
maken. Op een enkele arme ziel na
lagen er alleen maar jongens met
geslachtsziekten...

Er wordt gegrinnikt onder de jongens. Janssen kijkt even op
maar probeert onverstoorbaar door te gaan.

JANSSEN (CONT'D)

De mens en zijn verlangens als zijn
eigen grootste vijand. En ik weet
het, we zijn ver van huis en jullie
liefjes, en de temperatuur kan je
hier soms naar je bol stijgen. Maar
als er gevoelens zijn die jullie
overmannen dan ben ik hier om
jullie te helpen.

Charlie maakt een aftrekbeweging naar Johan en Mattias die
hun lach bijna niet kunnen inhouden. Plotseling valt Mattias
een zwarte vlek achter Johan's oor op. Het is nog wat
camouflagepoeder van de nacht ervoor. Met zijn vinger gaat
hij erlangs. Johan kijkt hem gek aan bij deze aanraking.

MATTIAS

(fluisterend)
Wat is dit?

JOHAN

(fluisterend)
Niks.

Mattias ruikt eraan.

MATTIAS

(fluisterend)
Camouflagepoeder?

Johan schudt zijn hoofd en doet alsof hij naar Janssen
probeert te luisteren. Mattias kijkt nog eens naar zijn
zwarte vingertop en dan naar Johan.

JANSSEN

Ik wil daarom deze mis op deze mooie ochtend met jullie afsluiten door terug naar de oorsprong van ons aller geloof te gaan en jullie de tien geboden voor te lezen. Tien geboden die niet alleen thuis bij jullie ouders maar ook hier in de Oost een stukje houvast kunnen bieden.

Johan checkt of Mattias nog naar hem kijkt. Janssen schraapt zijn keel om iedereen weer bij de les te krijgen.

JANSSEN (CONT'D)

Gij zult geen afgoden vereren, maar Mij alleen aanbidden en boven alles beminnen? Gij zult de naam van de Heer, uw God, niet zonder eerbied gebruiken. Wees gedachtig dat gij de dag des Heren heiligt.

98B INT. MESS KAMP - DAG

98B

Johan zit in zijn eentje aan de tafel en kijkt naar de voddige brief die hij nog steeds niet open heeft gemaakt. Onderzoekend kijkt hij ernaar. Hij ruikt eraan.

JANSSEN V.O.

Eert uw vader en uw moeder. Gij zult niet doden.

99 EXT. STRAND - DAG

99

JANSSEN V.O.

Gij zult geen onkuisheid doen. Gij zult niet stelen.
Gij zult tegen uw naaste niet vals getuigen

Johan en De Turk staan tot hun middel in de zee. De zon staat laag als we zien dat De Turk Johan naar achter duwt en onder water houdt.

JANSSEN V.O. (CONT'D)

Gij zult geen onkuisheid begeren.
Gij zult niet onrechtvaardig begeren wat uw naaste toebehoort.

Als Johan na een tijdje ook weer met de hulp van De Turk omhoog komt haalt hij diep adem. De Turk pakt hem op een broederlijke manier bij zijn nek vast en kijkt hem in zijn ogen aan. De twee mannen lijken op een lijn te zitten.

100 EXT. STRAND - DAG

100

We zien Johan op het strand zitten op een kleine houten boot die op het droge ligt. De luitenant komt naast hem zitten met twee flesjes bier.

DE TURK

Je eerste kill is belangrijk. Het is het moment dat je kiest wie je bent.

Johan kijkt hem instemmend aan.

DE TURK (CONT'D)

Er zijn maar twee soorten mensen op deze planeet. Er zijn jagers en er is prooi. Oorlog dwingt mensen te kiezen. Dat is een van de mooie dingen aan oorlog. Als de soldaten door je straat rennen, verstop je je dan op zolder of ga je met het keukenmes de deur uit.

De Turk haalt een klein pakketje tevoorschijn dat in een wit stukje linnen is gewikkeld. Hij geeft het aan Johan.

DE TURK (CONT'D)

Ik wil dat je dit neemt als aandenken aan wie je gisteren bent geworden.

Als Johan de zakdoek openvouwt ziet hij dat het de kleine revolver is. Johan bestudeert het aandachtig en steekt het in zijn riem. De Turk geeft hem een klap op zijn schouder en loopt weg. Johan kijkt hem nog een tijdje na en steekt een sigaret op. Als hij zijn lucifers zoekt voelt hij de familiefoto met zijn moeder. Als hij hem bekijkt zien we voor het eerst dat de foto eigenlijk groter is en Johan een gedeelte omgevouwen heeft. Als hij het weer terugvouwt zien we dat het zijn vader is die ook nog op de foto staat. Zijn vader heeft een net pak aan met op zijn mouw een rode band met een hakenkruis erop. Johan verscheurt de foto en gooit hem weg.

101 INT. GEVANGENIS - DAG

101

We zien de wat oudere Johan staan achter een paar tralies. Hij kijkt strak voor zich uit en ziet er niet heel erg gezond uit. We horen het gerinkel van sleutels. De tralies blijken een deur te zijn die open gaat en Johan stapt een schaaers verlichte gang binnen. De gevangenisbewaarder (40) fouilleert hem en als hij klaar is mag Johan doorlopen naar de volgende deur met tralies. Ook die wordt weer open gedaan vanaf de andere kant door een gevangenisbewaarder (40). Als ze daar doorheen zijn lopen Johan en de tweede bewaarder door een lange gang. Het hele gebouw bestaat uit niet meer dan steen en metaal.

102 INT. GEVANGENIS BEZOEKRUIJTE - DAG

102

Johan zit aan een tafel en kijkt om zich heen. Aan de meeste tafels zitten gevangenen in blauwe overalls te praten met hun bezoek. In alle hoeken van de ruimte staan gevangenisbewaarders een oogje in het zeil te houden. Als er een man VADER JOHAN (50) komt binnengelopen in een blauwe overall kijkt Johan op. We herkennen de man van de foto alleen ziet hij er nu een beetje verwaarloosd uit met te lang haar en een stoppelbaard. Zodra hij Johan ziet glimlacht hij. Als hij bij de tafel aangekomen is opent hij ongemakkelijk zijn armen.

VADER JOHAN

Ik ben zo blij dat je bent gekomen.

Johan kijkt hem kil aan en staat niet op. Johan's vader weet duidelijk niet zo goed wat hij moet doen en reikt hem de hand. Johan kijkt om zich heen en maakt een niet al te geïnteresseerde indruk. Johan's vader geeft de moed echter niet op en blijft lachen. Hij gaat zitten.

VADER JOHAN (CONT'D)

Je bent een man geworden. Zo blij maak je me met dit bezoek. Ik heb hier vaak tegen de jongens over je verteld hoor, en dat je goeie dingen...

Johan onderbreekt zijn vader ruw.

JOHAN

Vader, ik ben hier niet voor jou gekomen. En ook niet voor mezelf.

Johan's vader kijkt beschaamd om zich heen.

JOHAN (CONT'D)

Ik ben hier voor mama.

Johan's vader kijkt hem verbaasd aan.

VADER JOHAN

Wat is er met je moeder?

Johan neemt een moment om zijn woorden te kiezen.

JOHAN

Mama is dood.

Johans vader weet niet wat hij moet zeggen, langzaam beginnen de tranen uit zijn ogen te lopen. Johan kijkt hem aan en zegt niets.

JOHAN (CONT'D)

Al drie dagen en iemand moest het je komen vertellen.

Zijn vader is nu zachtjes in zichzelf aan het snikken. Er hangt een uiterst ongemakkelijke spanning tussen de twee. Johan staat op en steekt zijn hand uit. De vader kijkt op en schudt hem de hand.

JOHAN (CONT'D)

Vaarwel vader.

Johan draait zich om en loopt weg uit de ruimte.